

Resurrection Life of Jesus Church

TILLBAKA TILL APOSTLAGÄRNINGARNA

RLJ-1144-SE

JOHN S. TORELL

27 JULI 2008

PART 33: APOSTLARNAS STADFÄSTER LÄRAN ÅT HEDNINGARNA

Det är viktigt att förstå, och jag kan inte understryka det nog, att den apostoliska kyrkan inte hade en skriftlig lära förrän kapitel 15 i Apostlagärningarna. De fyra evangelierna hade ännu inte skrivits och apostlarnas vanligaste lära var att Jesus skulle komma tillbaka och instifta sitt rike på jorden under deras egen livstid.

Eftersom Lukas inte ger oss tidpunkterna när det gäller händelserna som skrevs ner i Apostlagärningarna så går det inte att belägga händelserna tidsmässigt. Allt vi vet är att kyrkan i Antiokia blev invigd före Jerusalemförsamlingen. Min personliga åsikt är att Jerusalemförsamlingen bör placeras ca 15 år efter Kristi uppståndelse.

DET FANNS INGEN GEMENSAM LÄRA VID DENNA TID

Allt predikan och undervisning på detta tidiga stadium i kyrkans historia skedde genom den personliga kunskapen från tiden med Jesus, eller muntligen från de som varit bland Jesu 120 efterföljare som han hade när han gick här på jorden.

Bara de pånyttfödda som var fyllda med den Helige Ande, var sanningsenliga. **Joh. 16:7-15**

Eftersom apostlarna alla trodde och lärde att Jesu återkomst var omedelbart förestående, hade de inte gjort upp några regler för hur en kristen hedning skulle leva. De kristna judarna följde det som Gamla Testamentet lärde, eftersom de inte hade klarhet i att det Gamla Förbundet var ersatt med ett nytt förbund. **Apg. 2:38-47**

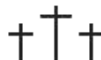
MÄN FRÅN JUDÉEN

Det är intressant att vissa personer kom till kyrkan i Antiokia, inte från Jerusalem, utan från en plats i Judéen, som sade att det inte var nog att tro på Jesus, omvända sig och döpas och enligt dem *behövde de också omskäras*. **Apg. 15:1**

En stor debatt utbröt och Paulus och Barnabas motsade dem. Dispyten kunde inte biläggas i Antiokia och det bestämdes att Paulus och Barnabas skall resa till Jerusalem och låta apostlarna avgöra frågan. **vers 2-4**

DE KOM TILL JERUSALEM

I början togs Paulus och Barnabas emot med glädje men det dröjde inte länge förrän de angreps. Lukas identifierar angriparna som kristna fariséer. **vers 5**

Det blev en lång debatt och vi vet inte om denna process tog en dag eller om den drog ut över flera dagar. Petrus var den första aposteln som tog tag i frågan. **vers 7-9**

När vi läser vers 10, finner vi att Petrus förstod frälsningen bra. Han hyste inga tvivel om att man blir frälst av nåd och inte genom gärningar. **vers 10-11**

Debatten tog slut när Petrus hade gjort klart var han stod. Paulus och Barnabas förmedlade häpnadsväckande nyheter om att hedningar hade blivit frälsta och nu hade del i Guds rike. **vers 12**

APOSTLARNAS BESTÄMMELSER

Det var Jakob, Jesu halvbroder, som sedan förklarade sitt ställningstagande. Detta var inte aposteln Jakob, Johannes broder, som talade, den Jakob som dödades kort efter pingstdagen. **Apg. 12:1-2**

Jakob var inte apostel vid den här tiden, utan ledare i församlingen i Jerusalem. I hans brev till de tolv stammarna, kallar han sig själv en "Guds och Herrens, Jesu Kristi, tjänare". **Jak. 1:1**

Några år senare blev han upphöjd till apostel **Gal. 1:19**.

I sina regler citerar Jakob en del från **Amos 9:11-12** för att rättfärdiga att hedningar kan bli frälsta utan att konvertera till judendomen. **Apg. 15:13-18**

ETT MÄNNISKOBUD

Jakob har fyra krav på omvända hedningar i **vers 19-21**:

1. De bör avhålla sig från avgudadyrkan.
2. De skall inte begå äktenskapsbrott.
3. De skall inte äta kött från strypta djur.
4. De skall inte äta blodmat i någon form.

Det Jakob sade och resten av apostlarna höll med om var att hedningar kunde bli frälsta, men att de fortfarande var underlägsna judarna. Denna rasistiska attityd, att fortfarande betrakta hedningarna som djur, betydde att de inte behövde stå till svars inför Guds andliga och moraliska lagar.

När Jesus gick här nere, lade han ut de andliga och moraliska lagarna, men sade aldrig att de endast var till för judar. Aposteln Matteus upptäckte detta på senare år och tog med det i sin evangeliska presentation. **Matt. 28:18-20**

Kristna kan inte göra en teologisk lärosats av verserna 19-21; vi måste förstå att detta var köttliga regler som tillkommit, och att detta var helt fel; senare korrigerades detta av alla Nya Testamentets författare.

De andliga och moraliska lagar som Gud har givit oss i Bibeln angår både judar och hedningar. De fyra punkter som nämns av Jakob är riktiga men de är bara ett fragment av Guds Ord.

Progressiv uppenbarelse är ett namn på hur man beskriver det som hänt ifrån Adam och Evas tid till det första århundradet e. Kr.

På Apostlagärningarnas tid var ännu inga av Nya Testamentets böcker skrivna. Det var först när apostlarna blev äldre och upptäckte att Jesu återkomst dröjde och inte skulle inträffa under deras livstid som de började skriva ned det Nya Förbundets lära. **Ef. 3:1-11; 2 Petr. 1:14-21**

Det Gamla Förbundet byggde på offersystemet.

Det Nya Förbundet bygger på att Guds Son offrades för våra synder.

Under det Gamla Förbundet kunde hedningar bli frälsta och gå upp i det andliga Israel, Jakobs tolv stammar.

Under det Nya Förbundet kan både judar och hedningar ingå i Församlingen, som är Kristi kropp, i det ögonblick de blir födda på nytt. **Ef. 1:15-23**

EN FELAKTIG LÄRA – DELVIS SANN

Enligt Lukas fanns det inte någon konsensus bland ledarna och medlemmarna i Jerusalemförsamlingen men ett brev sändes till Antokia, som var bevitnat med två underskrifter utöver signaturen. **Apg. 15:22-32**

VAD KAN VI LÄRA OSS AV DET HÄR?

När vi läser Bibeln måste vi se efter så vi inte tar ut något ur sitt sammanhang; utan läsa verserna före och efter, så vi inte refererar till något som Gud aldrig har sagt. Vi måste också jämföra bibelorden med andra bibelord så vi inte förfalskar Guds Ord.

Det finns en del ting i Bibeln som är svåra att förklara. Ett sådant exempel finner vi i **1 Kor. 15:29**. Aposteln Paulus säger inte där att vi skall låta oss döpas för de dödas skull, han visar bara på att en uppståndelse kommer för alla de troende. Verserna 22-58 handlar om de dödas uppståndelse och att det är Gud som styr; det är inte frågan om att döpa de levande till de döda som mormonkyrkan gör!

Ett annat exempel finns i **1 Kor. 11:1-15**, där Paulus skriver att kvinnan måste övertäcka sitt huvud när hon ber och profeterar. Denna lära finns inte någonstans i Bibeln i övrigt. Vi vet att det fanns prostituerade i Apollotemplet i Korint. Dessa kvinnor brukade raka sina huvuden för att visa vilka de var. Därför ville Paulus att de kvinnor som omvänt sig skulle täcka sina huvuden och på så sätt skilja sig från dessa. Under årens lopp har äldstebröder sagt att kvinnan må hölja sitt huvud; och på så sätt har man byggt upp en falsk lärosats av det som var menat för en särskild tid och en särskild plats.

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?